

РЕШЕНИЕ

№ 4253

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2556** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба от кмета на Столична община, депозирана чрез юрк. Т., срещу Решение от 03. 02. 2022 г., постановено по НАХД № 13057/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление /НП/ № СО-33-В-21-04-118/ 16. 08. 2021 г., издадено от кмета на Столична община, с което на В. М. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 /триста/ лева на основание чл. 209а, ал. 4 от Закона за здравето, за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ във връзка с т. I. 7 от Заповед № РД-01-51/ 26. 01. 2021 г., издадена от министъра на здравеопазването на Република България.

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на основания за отмяна на съдебното решение като неправилно, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на Наказателното постановление.

В съдебно заседание, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба чрез своя процесуален представител оспорва основателността на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав намира за установено от фактическа и правна следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 13. 03. 2021 г., след извършена проверка от служители на Столичния инспекторат при Столична община за спазването на въведените противоепидемични мерки, е съставен АУАН № 21-04-118 на В. М. П. за нарушение на чл. 209а от Закона за здравето за това, че като се е намирал в търговски обект – МОЛ „С.“, не е изпълнил въведената със Заповед на министъра на здравеопазването противоепидемична мярка – нямал правилно поставена защитна маска за лице, покриваща носа и устата.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и Наказателно постановление № СО-33-В-21-04-118/ 16. 08. 2021 г. от кмета на Столична община, с което на В. М. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 /триста/ лева на основание чл. 209а, ал. 4 от Закона за здравето, за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ във връзка с т. I.7 от Заповед № РД-01-51/ 26. 01. 2021 г., издадена от министъра на здравеопазването на Република България.

За да отмени наказателното постановление, районният съд е приел, че актосъставителят не е компетентен. Отделно от това, е направил извод, че са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5 и 57, ал.1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, които изискват да бъде извършено точно, ясно и прецизно описание на твърдяното нарушение в двата процесуални акта /АУАН и НП/. Изложил е аргументи за наличие на разминаване между описанието на извършеното нарушение, посочено в АУАН /липса на правилно поставена защитна маска за лице/ и описаното в Наказателното постановление /липса на поставена маска/.

Настоящата касационна инстанция не споделя тези изводи на районния съд, поради следните съображения:

Неправилен е изводът за липса на компетентност на актосъставителя, предвид представените по делото Заповед № СОА20-РД09-2654/ 22. 10. 2020 г. и Заповед № НОА20-РД09-2661/ 22. 10. 2020 г., които предхождат издаването на АУАН № 21-04-118/ 13. 03. 2021 г., както и предвид длъжностната характеристика на актосъставителя - „старши инспектор“ в Столичния инспекторат към Столична община.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, съгласно която който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 63а, ал. 1 от ЗЗ при епидемично разпространение на заразни

болести по чл. 61, ал. 3 министърът на здравеопазването може да въвежда със заповед противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област за определен период от време. В съставения АУАН не е посочена Заповед № РД-01-51/26. 01. 2021 г. на министъра на здравеопазването, с която са били въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I.7 от същата е посочено и задължение за всички лица, които се намират в закрити или на открити обществени места, да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3.

Действително, процесната заповед е уточнена едва с издаването на наказателното постановление, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е ограничило правото на защита на санкционираното лице.

Заповед № РД-01-51/26. 01. 2021 г. на министъра на здравеопазването е издадена на основание чл. 63в, ал. 1 от Закона за здравето и чл. 73 от АПК. Към момента на констатиране на нарушението, посочената в наказателното постановление заповед е била в сила, като е създавала задължения и непосредствено е засегнала права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица. Същата представлява общ административен акт, като не урежда абстрактни правила за поведение при извънредно положение поради здравни причини, нито дори правила за COVID епидемии, а има за цел да уреди възникналата ситуация покрай настъпилата актуална пандемия с COVID-19. АПК не предвижда обявяване на общите административни актове в Държавен вестник, а е уредено специално производство във връзка с тяхното приемане и оповестяване. Съгласно чл. 73 от АПК, когато неотложно трябва да се издаде общ административен акт за предотвратяване или преустановяване на нарушения, свързани с националната сигурност и обществения ред, за осигуряване на живота, здравето и имуществото на гражданите, може да не се спазят някои от разпоредбите на този раздел за уведомяване и участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта. В тези случаи в хода на изпълнението на акта се оповестяват съображенията за издаването му. Заповедта на Министъра на здравеопазването е издадена именно в неотложна ситуация за опазване на живота и здравето на гражданите на територията на страната, като е оповестена чрез средствата за масово осведомяване, чрез извънредни пресконференции, както и на страницата на Министерство на здравеопазването, където се намира и понастоящем. По делото не е спорно, че процесната заповед е обявена в интернет - на страницата на МЗ, поради което съдът намира, че същата е породила правно действие.

Поради това, съдът приема, че санкционираното лице е било информирано за задължението си на закрито обществено място да има поставена защитна маска за лице, поради което непосочването на конкретната заповед на министъра на здравеопазването в АУАН не е ограничило възможността му да разбере за какво именно нарушение е започнало административнонаказателното производство и не е попречило на правото му на защита.

Съгласно чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв. Видно от нормата, тя съдържа в себе си както правило за поведение, така и санкция за неизпълнение на това правило. От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че

на 13. 03. 2021 г. В. П. се е намирал на закрито обществено място – търговски обект, без да има правилно поставена на лицето си защитна маска. В тази връзка липсва противоречие между АУАН и НП относно описанието на извършеното нарушение, както неправилно е приел районният съд и по никакъв начин не е ограничено правото санкционираното лице да разбере за какво именно нарушение му е наложена санкцията, като не е препятствано и правото му на защита.

С оглед на изложеното се налага изводът, че лицето е осъществило от обективна и субективна страна състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

Предвид характера на нарушението, в настоящия случай нормата на чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложена. Описаното в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление нарушение крие сериозен риск за останалите граждани, свързан с разпространение на пагубен за човечеството вирус и обявената глобална пандемия. Нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други административни нарушения от същия вид, поради което и същото не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла, вложен в разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Горните аргументи мотивират съда да отмени оспорваното съдебно решение, като вместо него да постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление. Предвид изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на касационния жалбоподател, на основание чл. 65д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на Столична община следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в общ размер на 160 /сто и шестдесет/ лева за двете съдебни инстанции – в размер на 80 /осемдесет/ лева за всяка съдебна инстанция, определено на основание чл. 63в, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд - София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 03. 02. 2022 г., постановено по НАХД № 13057/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СО-33-В-21-04-118/ 16. 08. 2021 г., издадено от кмета на Столична община.

ОСЪЖДА В. М. П. да заплати на Столична община направените по делото разноски в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.